

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

4 juli 2002

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, LANDBOUW, WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Interpellatie van de heer Roland Van Goethem tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de werking van de lokale werkinkels

Vraag om uitleg van de heer Peter Gysbrechts tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het statuut van de vertegenwoordigers van Toerisme Vlaanderen en de verdeling van de middelen voor de buitenlandse afvaardigingen

Vraag om uitleg van de heer Patrick Hostekint tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het statuut van de vertegenwoordigers van Toerisme Vlaanderen in het buitenland

Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het Kustactieplan 2000-2004

Vraag om uitleg van de heer André-Emiel Bogaert tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over een mogelijk conflict tussen de stelsels van deeltijdse arbeid en tijdskrediet

Vraag om uitleg van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de invulling van de vrijgekomen middelen tengevolge van de beslissing van 21 februari 2002 inzake de aanmoedigingspremies voor tijdskrediet

Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme

Donderdag 4 juli 2002

VOORZITTER : De heer André-Emiel Bogaert

– *De interpellatie wordt gehouden om 14.10 uur.*

Interpellatie van de heer Roland Van Goethem tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de werking van de lokale werkwinkels

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Van Goethem tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de werking van de lokale werkwinkels.

De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, er waren ons tegen het einde van deze legislatuur 140 werkwinkels beloofd. De planning voorzag in de opening van 36 werkwinkels in 2000 en van 37 werkwinkels in 2001. Dit betekent een totaal van 73 werkwinkels. Nu, medio 2002, blijkt dat we reeds een flink stuk achter zitten op de planning.

Bovendien blijkt er een en ander te haperen op het vlak van de werking van de lokale werkwinkels. Ik verwijs in dit verband naar het evaluatierapport dat werd opgemaakt door Ernst & Young, naar verluidt op vraag van de minister. Ik zeg 'naar verluidt', want zekerheid daaromtrent heb ik niet. Ernst & Young heeft het in zijn rapport onder meer over organisatorische en historische verschillen tussen de actoren die werkzaam zouden moeten zijn in die werkwinkels. Verder heeft Ernst & Young het over het ontbreken van een werkingskader. Mijns inziens is dat nochtans iets waarin de overheid moet voorzien vooraleer een dergelijk initiatief op te starten. Ernst & Young heeft het ook over een onduidelijke rolbeschrijving. Blijkbaar is het voor de diverse actoren die in de werkwinkel actief zijn, niet duidelijk welke rol hen exact toebedeeld werd en hoe ze moeten inspelen op de

verschillende problemen die rijzen. Daarnaast heeft Ernst & Young het over een versplinterde communicatie. Daarmee wordt gewezen op het gebrek aan onderlinge afstemming op elkaar van de diverse actoren die reeds op de tewerkstellingsmarkt actief zijn. Nochtans is een efficiënte communicatie mijns inziens een essentiële voorwaarde voor een goede werking van de werkwinkels.

Tot slot wordt in het evaluatierapport van Ernst & Young verwezen naar de nog hangende beslissingen. Blijkbaar wordt het de medewerkers van de werkwinkels nog eens extra moeilijk gemaakt omdat beslissingen uitblijven. Die werkwinkels vormen één van de paradepaardjes van de minister. In die zin is het misschien te begrijpen dat hij een kortetermijnplanning nastreeft en dat hij die werkwinkels zo snel mogelijk aan de slag wou zien. Daardoor is er vooraf geen studie uitgevoerd naar de eventuele problemen en zijn deze ook niet voorkomen of vermeden. Ik vraag me dus af of dit project wel op voorhand grondig bestudeerd werd.

Ik wil er tot slot ook nog op wijzen dat tot nu toe ongeveer 10 miljoen euro ter beschikking van de werkwinkels werd gesteld, hoewel nog steeds een decretale regeling ontbreekt. De minister had naar verluidt de intentie om het betreffende ontwerp van decreet over de lokale werkwinkels nog voor het zomerreces aan het parlement voor te stellen. Aangezien het reces volgende week ingaat, denk ik niet dat dit hem nog zal lukken. Dit betekent dus dat, juridisch gezien, 10 miljoen euro van het budget op een niet-decretale basis besteed wordt.

Wanneer denkt u het betreffende ontwerp van decreet aan het parlement te kunnen voorleggen ? Werd het hele project wel op voorhand bestudeerd ? Had u de door Ernst & Young aangehaalde problemen niet kunnen voorzien ? Bent u niet gewoonweg aan die problemen voorbijgegaan ? Werd een studie uitgevoerd van de situatie op het terrein ? Werd er rekening gehou-

Van Goethem

den met de historische verschillen tussen de lokale werkgelegenheidsactoren ?

Welke conclusies werden er getrokken uit het evaluatierapport van Ernst & Young ? Hoe denkt u de door Ernst & Young opgesomde problemen op te lossen ? Hoe zult u ervoor zorgen dat het decretale kader voor de werkwinkels zo snel mogelijk ingevuld wordt ?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik verwijs om te beginnen naar mijn antwoord op een vraag van zowat anderhalve maand geleden van de heer Laurys over hetzelfde onderwerp.

Wat de concrete timing van het decreet betreft, kan ik meedelen dat onze tekst klaar is en, zoals in de procedure gestipuleerd, doorgestuurd werd naar het beheerscomité van de VDAB. Dit betekent dat we dit eind september aan de regering kunnen voorleggen. Zodra het beheerscomité zijn werk heeft gedaan, zal ik de tekst aan alle geïnteresseerden bezorgen zodat iedereen inzage kan krijgen in de opties.

U mag van het decreet echter niet alle heil verwachten. Een paar beleidslijnen kunnen we in een decreet vastleggen. Ik verwijs daarbij in het bijzonder naar de discussie over het dagelijks bestuur van de werkwinkel en over het al dan niet aannemen, door een werkwinkel, van de VZW-vorm. Wat dat laatste betreft, zal ik mijn karakter laten spelen en een optie mogelijk maken. De ene werkwinkel kan nu eenmaal moeilijk met de andere worden vergeleken.

De voorzitter : Normaliter zal de commissie uiterlijk in oktober het ontwerp van decreet betreffende de werkwinkels behandelen. Met de minister werd afgesproken dat alle leden van de commissie de betreffende tekst zullen krijgen zodra deze teruggekomen is van het beheerscomité.

De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Ik dank u voor uw antwoord, dat eigenlijk geen antwoord is. U verwijst immers naar eerdere antwoorden die echter al maanden geleden gegeven werden. De situatie kan ondertussen veranderd zijn en bovendien luiden mijn concrete vragen niet identiek.

De voorzitter : De eerlijkheid gebiedt me hier te zeggen dat ik, toen ik als voorzitter advies moest uitbrengen over de ontvankelijkheid van deze interpellatie, verwezen heb naar de nagenoeg identieke vraag van de heer Laurys die in deze commissie behandeld werd. Het Bureau heeft uiteindelijk beslist deze interpellatie toch te agenderen.

Minister Renaat Landuyt : U moet strenger selecteren en zeggen dat dit niet kan. Het Bureau zal u wel volgen.

De voorzitter : De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Mijnheer de voorzitter, mijn interpellatie over hetzelfde onderwerp dateert van 13 februari. Daarin was al sprake van het onderzoek van Cap Gemini Ernst & Young. Ondertussen is er ook nog het onderzoek van de werkzoekendenwerking van een vakbond, mijn vroegere werkgever. De resultaten van dat onderzoek werden ons toegestuurd.

Dat onderzoek betrof een bevraging van circa 200 werkzoekenden in 17 reeds operationele werkwinkels. Het betreft dus een vrij beperkt onderzoek dat misschien niet echt representatief is. Toch heeft het enkele interessante conclusies opgeleverd. Zo wordt bevestigd dat de werkzoekenden over het algemeen tevreden zijn over de werking en de dienstverlening van de werkwinkels. Toch worden vragen gesteld over de meerwaarde in vergelijking met vroeger, toen de VDAB over lokale plaatsingskantoren beschikte. Het is niet helemaal duidelijk of die meerwaarde er werkelijk is.

Er werden heel wat verwachtingen gecreëerd over het dienstenaanbod. Toch stelt men in de praktijk vast dat de mensen vanuit de werkwinkels nog naar andere diensten worden doorverwezen. Dit betekent dat de volledige basisdienstverlening nog niet echt gerealiseerd is. In het onderzoek wordt verwezen naar de bereikbaarheid. Die zal pas beoordeeld kunnen worden wanneer alle werkwinkels operationeel zijn. Dit is nog niet het geval, want we zitten nog maar aan 48.

Mijnheer de minister, zal het budget wel toereikend zijn voor alle geplande werkwinkels ? Ik meen immers begrepen te hebben dat het budget nu al overschreden is met de bestaande werkwinkels. Zal dit geen probleem geven voor de toekomst ? Met de 48 reeds geopende werkwinkels zit men immers al over de helft van het budget waarin voorzien is.

Laurys

Verder wordt in het onderzoek verwezen naar de privacy in de lokale werkwinkels, naar de laagdrempeligheid van de IC's, naar de betrokkenheid van de werkzoekenden, enzovoort.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Er is inderdaad een interessante studie uitgevoerd door het ACV. Eerder werd een soortgelijke studie uitgevoerd door het ABVV. Het bijzondere aan deze studies is dat ze uitgaan van het juiste doel, namelijk wat ze voor de burger als klant kunnen betekenen.

Aan de hand van deze studies werd een kwaliteitsbevraging gedaan die hoopgevend is. De conclusies ervan liggen trouwens helemaal in de lijn van wat in het ontwerp van decreet wordt bepaald.

De heer Jan Laurys : Uit het onderzoek blijkt ook dat de werkzoekenden niet automatisch de weg vinden naar de werkwinkels. Ongeveer 80 percent van de mensen die de werkwinkel binnenkomen, blijken naar die werkwinkel verwezen te zijn. Misschien schort er dus nog wat aan de bekendheid van het instrument.

Minister Renaat Landuyt : Ik wil er u eerst op wijzen dat er geen enkel budgettair probleem is. Er is zelfs in ruimte of een reserve voorzien voor mogelijke 'accidents de parcours'.

Nu zijn we aan het onderzoeken hoe we de communicatie en de toeleiding kunnen versterken. De werking via een keten van werkwinkels moet ons daarbij helpen.

In een eerste fase is er door de ruime autonomie misschien wat verwarring ontstaan met betrekking tot de werkwijze. Ik denk dat ik even veel verschillende werkwinkelbalpen heb als er werkwinkels zijn. Het ergste daarbij is dat op die balpen niet altijd het adres of telefoonnummer van de betreffende werkwinkel vermeld staat. Het is onze bedoeling dit alles in de toekomst beter te stroomlijnen zodat de mensen in de toekomst nog beter de weg naar de werkwinkels zullen vinden.

De voorzitter : Mijnheer de minister, u hebt het over een werkwinkelketen. Is het de bedoeling om een coördinerende structuur op poten te zetten voor alle werkwinkels ?

Minister Renaat Landuyt : Er bestaat een stuurgroep in de administratie. Niet alleen de VDAB, maar elke betrokkene is daarin vertegenwoordigd. Het is de bedoeling om alles te stroomlijnen opdat de efficiëntie vergroot. De rol van de stuurgroep zal wellicht nog groeien.

De heer Jan Laurys : Het laatste aspect vormt een belangrijk onderdeel van de discussie over de regie. Er zijn immers heel veel soorten werkwinkels. Wie zal de eindverantwoordelijkheid op zich nemen ? Ik heb er altijd voor gepleit dat de VDAB een stevige greep zou krijgen op de zaak. De dienst beschikt immers al over een basisstructuur en over ervaring met het sociaal overleg. De VVSG wil natuurlijk ook een en ander te zeggen hebben. De vraag is hoe we snel en op de meeste efficiënte wijze een duidelijke structuur kunnen uitwerken.

Minister Renaat Landuyt : In het ontwerp van decreet stel ik voor om het dagelijks bestuur in handen te geven van een VDAB-werknemer, tenzij anders wordt overeengekomen of tenzij via een VZW-structuur wordt gewerkt. Ik laat de mogelijkheid dus open. De regeling komt overeen met de realiteit. Het is niet nodig om meer te sturen of om keuzes te maken.

Het debat tussen de instellingen heeft een verkeerde basis. Ik rem steeds de VVSG af wanneer de vereniging uit haar rol van procesbegeleider valt en een beetje te strijdvaardig optreedt in naam van gemeenten die dat niet eens willen. Ik rem ook de VDAB af wanneer van het samenwerkingsconcept wordt afgeweken. In het ontwerp van decreet werd dus een duidelijke, praktische keuzemogelijkheid opgenomen.

De heer Jan Laurys : De bepaling 'tenzij anders wordt overeengekomen', houdt toch in dat als er geen ander akkoord is, de VDAB de taak toegewezen krijgt ? Er moet in elk geval worden vermeden dat er in plaats van lokale werkwinkels overal torentjes van Babel ontstaan.

Minister Renaat Landuyt : Ik wil in geen geval een verbrokkeling van het Vlaams werkgelegenheidsbeleid. Het lokaal werkgelegenheidsbeleid mag dan ook geen middel vormen om het Vlaams werkgelegenheidsbeleid te vernietigen of verbrokkelen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Peter Gysbrechts tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het statuut van de vertegenwoordigers van Toerisme Vlaanderen en de verdeling van de middelen voor de buitenlandse afvaardigingen

Vraag om uitleg van de heer Patrick Hostekint tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het statuut van de vertegenwoordigers van Toerisme Vlaanderen in het buitenland

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde vragen om uitleg van de heer Gysbrechts tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het statuut van de vertegenwoordigers van Toerisme Vlaanderen en de verdeling van de middelen voor de buitenlandse afvaardigingen en van de heer Hostekint tot minister Landuyt, over het statuut van de vertegenwoordigers van Toerisme Vlaanderen in het buitenland.

De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, een paar weken geleden is de commissie voor Buitenlandse Aangelegenheden op werkbezoek geweest naar Catalonië. We hadden er onder meer contact met onze vertegenwoordigers van Toerisme Vlaanderen. We konden er vaststellen dat onze plaatselijke vertegenwoordigers er prachtig en goed georganiseerd werk leveren, maar we werden er ook geconfronteerd met een aantal problemen.

Mijn vraag bestaat uit twee delen. In de eerste plaats zou ik meer willen vernemen over het statuut van onze vertegenwoordigers. Ik houd dit deel van de vraag bewust kort, omdat de heer Hostekint erover zal uitweiden. Ik sluit me aan bij zijn vraag. Ik wil enkel opmerken dat we nogal verwonderd waren over de situatie. De vertegenwoordigers in Barcelona staan helemaal niet op hetzelfde niveau als andere vertegenwoordigers van Vlaanderen in het buitenland. Uit nader onderzoek bleek bovendien dat ze werken op contractuele basis. Ze zijn dus niet eens geïntegreerd in het personeelsstatuut van Toerisme Vlaanderen in ons land. Ik vraag dan ook een aanpassing van het statuut.

We hebben tijdens ons bezoek ook opgemerkt dat er een ruime discrepantie bestaat tussen de toegekende en de te besteden middelen van het publiciteitsbudget ter plaatse. De werking ter plaatse en de klantenwerving voor een bezoek aan Vlaanderen gebeuren uiteraard via een budget. We hebben

gemerkt dat goed werk wordt geleverd en dat vele reizen worden georganiseerd, onder meer persreizen. In het jaarverslag van Toerisme Vlaanderen zijn alle activiteiten en persreizen van de vertegenwoordigers opgenomen. Die worden omgezet in middelen, meer bepaald in een publiciteitsbudget of wat het zou kosten om te publiceren, want dat is het doel. Via hun budget kunnen mensen worden uitgenodigd of kan de pers naar Vlaanderen worden gehaald. Op wat de pers daarna in hun lokale kranten schrijft, worden bedragen geplakt en die vormen de resultaten van de vertegenwoordiging.

De bedragen die de vertegenwoordigingen in de verschillende landen ter beschikking krijgen voor hun werking en zeker voor hun reclamecampagnes, verschilt echter nogal. Catalonië ontvangt niet veel in vergelijking met Nederland en Duitsland. Is de verdeling correct gebeurd? Wordt daarbij een bepaald stramien gevolgd? Op basis van welke criteria worden de beschikbare kredieten verdeeld? Staat u achter de huidige verdeling, of plant u wijzigingen? Zult u acties ondernemen of accenten leggen?

De voorzitter : De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, sinds tien jaar voert Vlaanderen binnen zijn bevoegdheden een eigen buitenlands beleid. Het wordt via zes netwerken of diensten vertegenwoordigd in de hele wereld. Er zijn vertegenwoordigers van de administratie Buitenlands Beleid of de zogenaamde gemeenschapsattachés, vertegenwoordigers van Export Vlaanderen, de Vlaamse Economische Vertegenwoordigers of VLEV'ers, vertegenwoordigers van de dienst Investeren in Vlaanderen, de vertegenwoordigers van Toerisme Vlaanderen, vertegenwoordigers van het Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing of het VLAM en tenslotte vertegenwoordigers voor Vlaamse Ontwikkelingssamenwerking en Technische Bijstand.

De heer Gysbrechts heeft er reeds op gewezen dat de commissie voor Buitenlandse Aangelegenheden vorige maand een bezoek heeft gebracht aan het bureau van Toerisme Vlaanderen in Barcelona. In februari hebben we ook een heel kort bezoek gebracht aan de diensten van Toerisme Vlaanderen in Parijs. In beide gevallen werden heel degelijke uiteenzettingen gehouden door de directeurs. Er wordt heel goed en op een bijzonder originele manier gewerkt. In Barcelona worden een aantal troeven uitgespeeld zoals de kunststeden in Vlaanderen, Antwerpen, Brugge, Gent, Brussel en ook Leuven en Mechelen, de cultuur en de Vlaamse Ro-

Hostekint

mantiek. Ik kan u de heel mooi uitgegeven brochure tonen waarmee publiciteit wordt gemaakt in gespecialiseerde tijdschriften in Spanje. Ook de goede en vlotte communicatiemogelijkheden in Vlaanderen worden uitgespeeld, zoals de relatie met Nederland. Die werkwijze heeft tot resultaten geleid, want in 1999-2000 steeg het aantal overnachtingen van Spanjaarden in Vlaanderen met 16,8 percent en in 2001 met 8,5 percent. Er wordt dus heel goed werk verricht.

Als het statuut van de vertegenwoordigers van Toerisme Vlaanderen wordt vergeleken met die van de gemeenschapsattachés en de VLEV'ers, dan blijkt dat het eerste nogal precair is. Het kan geen slecht statuut worden genoemd, maar het biedt in elk geval veel minder zekerheid. Zo beschikken de vertegenwoordigers van Toerisme Vlaanderen niet over het diplomatieke statuut en in de praktijk kan dat moeilijkheden veroorzaken. Het zijn geen ambtenaren, maar contractuelen. De heer Gysbrecht heeft heel terecht benadrukt dat er zelfs een verschil bestaat tussen de werknemers van Toerisme Vlaanderen in buitendienst en in binnendienst. Ook op het vlak van sociale zekerheid, bijvoorbeeld voor de kinderbijslag en de post Vergoedingen, zijn er grote verschillen tussen de vertegenwoordigers van de verschillende netwerken. Die situatie is niet gezond, want als we de vertegenwoordigers van de dienst Ontwikkelingssamenwerking even buiten beschouwing laten, hebben alle andere vertegenwoordigers in het buitenland dezelfde opdracht : het promoten in het buitenland van Vlaamse producten, diensten en knowhow ten bate van de Vlaamse economie en tewerkstelling.

Mijnheer de minister, bent u van plan om initiatieven te nemen of hebt u reeds initiatieven genomen om het statuut van de vertegenwoordigers van Toerisme Vlaanderen in het buitenland te verbeteren door middel van een eenvormig statuut voor alle vertegenwoordigers van Vlaanderen in het buitenland, zoals is vermeld in de beleidsnota 'Buitenlands Beleid 2000-2004' ? Maakt u met andere woorden werk van een harmonisering van de statuten van alle officiële vertegenwoordigers van Vlaanderen in het buitenland waardoor bijvoorbeeld mobiliteit kan ontstaan tussen mensen van verschillende diensten, zoals van Export Vlaanderen, Toerisme Vlaanderen en zelfs het VLAM ?

De voorzitter : De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik sluit me volledig aan bij de

vragen van de collega's, maar ik heb nog een bijkomende vraag. Destijds heb ik me ook al afgevraagd waarom de vertegenwoordigers een standplaats kregen in Barcelona. Hebt u die kwestie al geëvalueerd of beschouwt u haar gewoon als een erfenis ? Madrid zou volgens mij een betere standplaats zijn, alleen al omwille van de betere verbindingen naar België. Barcelona is natuurlijk wel een aantrekkelijke toeristische bestemming, maar dat alleen verantwoordt onze vertegenwoordiging daar niet. Hebt u reeds onderzoek terzake verricht ? Weet u hoeveel gelijkaardige buitenlandse vertegenwoordigingen van andere landen zich in Barcelona bevinden ?

De voorzitter : Mijnheer de minister, een klein anderhalf jaar geleden, heb ik een brief geschreven aan de Vlaamse regering naar aanleiding van vragen in de Senaat over de VLEV'ers. Daar werd gesteld dat het om Vlaamse-Gemeenschapsmaterie ging. Ik heb het probleem dan ook aangekaart bij de Vlaamse regering. Ik ben daarbij uitgegaan van de situatie van de VLEV'ers, maar ik heb ook verwezen naar alle andere statuten. Ik ben zeker bereid om de teksten uit mijn archief te halen en te laten ronddelen. De Vlaamse regering heeft me in februari 2001 geantwoord volop bezig te zijn met het aanpassen, vernieuwen, verbeteren en coördineren van het statuut van de VLEV'ers en dat het slechts een kwestie van maanden betrof.

Op 13 januari van dit jaar heeft deze commissie het Belgisch Huis te Keulen bezocht. De kantoren van Toerisme Vlaanderen voor Duitsland zijn er gevestigd. Ook daar hebben we dezelfde opmerkingen gehoord over de publiciteitsbudgetten en statuten.

De heer Patrick Hostekint : Onlangs heeft de commissie voor Buitenlandse Aangelegenheden een ontwerp van decreet over de VLEV'ers goedgekeurd. Het regelt het statuut van de vertegenwoordigers, inclusief dat van de vertegenwoordigers die overkomen van het federaal niveau. De Vlaamse regering is daarmee gemachtigd een eenvormig statuut op te stellen voor alle VLEV'ers.

De voorzitter : Men had toen beloofd om in het licht van het statuut van de VLEV'ers ook iets te doen aan dat van de andere vertegenwoordigers, maar dat is niet gebeurd.

Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik kan enkel spreken in mijn bevoegdheid van minister van Toerisme. Het klopt dat dit onderwerp een onderdeel vormt van de ad-

Landuyt

ministratieve hervormingen. Volledigheidshalve wijs ik erop dat ik over de problemen met de verschillende statuten al een antwoord heb gegeven op een vraag die de heer Ramoudt stelde over het rapport van het Rekenhof.

Het klopt dat momenteel wordt gewerkt met arbeidscontracten conform het Belgische arbeidsrecht. De werknemers ontvangen niet alleen een salaris, maar beschikken ook over een post 'Vergoedingen'. Die vergoedingen bevatten een bijdrage voor huurkosten, voor reiskosten van en naar België en voor het bekostigen van een hogere levensstandaard dan in België. Toerisme Vlaanderen betaalt die vergoedingen aan de werknemers omwille van hun zending en om de kosten te dekken die wonen in het buitenland met zich meebrengt. Ik neem aan dat u het hele mooie kantoor van de dienst in Barcelona hebt bezocht. Ook de huurprijs van dat kantoor wordt via de post 'Vergoedingen' betaald.

Mijnheer Ramoudt, u vroeg waarom werd geopteerd voor Barcelona. Die beslissing werd genomen op het einde van de vorige legislatuur en was vooral ingegeven door het feit dat ook de handelsvertegenwoordiger zijn standplaats heeft in Barcelona. De keuze is trouwens niet onverantwoord. Catalonië is een heel dynamische regio en de levensstandaard is er hoog. Barcelona is dus geen onverantwoorde keuze voor een uitvalsbasis voor de promotie van Vlaamse kunststeden.

De aantrekkingskracht van Vlaanderen in Spanje steunt vooral op het in de verf zetten van de Vlaamse kunststeden en hun historische relaties met Spanje. De keuze voor Barcelona is verantwoord. Nooit is overwogen om ze te veranderen. De enige discussie die in dat verband ooit is gevoerd, ging over de keuze tussen Keulen en Berlijn. Wegens markteconomische argumenten hebben we gekozen voor Keulen, en niet voor het symbolisch meer geladen Berlijn. Er is uiteraard een goede samenwerking met de mensen in Madrid. Jaarlijks vindt daar trouwens een bijeenkomst plaats.

Waarom is er niet in een rechtsgrond voor het statuut van de vertegenwoordigers voorzien? In het decreet van 29 mei 1984 houdende de oprichting van een Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme is in artikel 10, paragraaf 2, voorzien in een wettelijke basis voor de contractuele aanwerving van contractueel personeel in het buitenland. In het nieuwe decreet van 7 juli 1998 betreffende

de openbare instelling Toerisme Vlaanderen en de Vlaamse Raad voor Toerisme, dat het vorige decreet van 29 mei 1984 vervangt, is geen wettelijke basis voor de contractuele aanwerving van contractueel personeel in het buitenland opgenomen omdat de toenmalige Vlaamse regering een statuut voor alle personeelsleden in het buitenland wilde opstellen. Dat gebeurde evenwel niet, zodat er een lacune is ontstaan.

Toerisme Vlaanderen maakt thans werk van een besluit dat uitsluitend op de instelling van toepassing zal zijn. Daarin zal onder meer de rechtspositie van het personeel van de kantoren in het buitenland worden geregeld. Ik heb verwezen naar de vraag van de heer Ramoudt over het rapport van het Rekenhof. Naar aanleiding daarvan heb ik de VOI aangemaand vlug werk te maken van dat besluit, en niet langer te wachten op een initiatief van de Vlaamse regering om een statuut voor alle Vlaamse personeelsleden in het buitenland uit te werken. Dat laatste zal op het einde van de totstandkoming van een Beter Bestuurlijk Beleid gebeuren. Die stroomlijning is niet eenvoudig, want er zijn drie categorieën: de gewone vertegenwoordiger van Vlaanderen, de vertegenwoordigers voor handelszaken en de mensen van Toerisme Vlaanderen.

In andere landen is dat allemaal heel anders geregeld. Daar is dat geïntegreerd in een regeling voor het ambassadepersoneel. Zo kan men de vertegenwoordigers van het Spaanse toerisme bijna als diplomaten beschouwen. In elk geval moeten we nog het debat voeren over de specificiteit van het statuut van onze mensen. We mogen ook niet vergeten dat de vraag kan worden gesteld of het in het huidige informatietijdperk nog nodig is om een vaste vertegenwoordiger ter plaatse te sturen. We moeten dat debat in de commissie eens voeren met mensen van Toerisme Vlaanderen. In dat verband moeten we politieke keuzes maken. Alle vertegenwoordigers komen eens per jaar allemaal samen in Brussel. Misschien kan de commissievoorzitter bij deze gelegenheid een gesprek organiseren tussen hen en de commissieleden die zich actief met toerisme bezighouden? Ik ben daar zeker niet tegen.

Bij de uitbouw van de rechtspositie voor Toerisme Vlaanderen in dat besluit zal de contractuele aanwerving de grondslag vormen. Dat blijft zo, tenzij de Vlaamse regering een algemene regeling voor alle personeel in het buitenland zou uitwerken. Als het van ons afhangt, blijft de post 'Vergoedingen' bestaan. We willen dus geen fundamentele wijzigingen doorvoeren. We willen vooral orde op zaken stellen. Het is logisch dat we met contractuelen

Landuyt

werken. Soms werken we ook met buitenlanders, die ter plaatse Vlaanderen vertegenwoordigen.

De vertegenwoordigers voelen zich bij de verdeling van het marketingbudget tekortgedaan. Dat siert hen, want ze vechten voor hun budget en willen nog meer doen om Vlaanderen te promoten. Alle vertegenwoordigers van Toerisme Vlaanderen in het buitenland zijn zeer actief. Stuk voor stuk leveren ze prima werk af. Het marketingbudget van Toerisme Vlaanderen bedraagt voor 2002 6.000.972 euro. Het budget bestaat uit voorafnames ten belope van ongeveer 2,4 miljoen euro. Verder is er nog 4,4 miljoen euro beschikbaar voor macroproducten. Er gebeurt dus een algemene verdeling over de kantoren. Daarnaast is er geld voor specifieke acties. Zo worden voor de promotie van Brugge 2002 enkele buitenlandkantoren ingeschakeld. Er wordt voor die acties in specifieke budgetten voorzien. Het marketingbudget voor een streek kan dan nog worden aangevuld met gelden van de provinciale toeristische federaties en de kunststeden. Zo zorgen de kustgemeenten en de provincie West-Vlaanderen voor een extra bijdrage voor de toeristische promotie in Nederland, Duitsland en Frankrijk. De verdeling gebeurt logisch, al blijkt dat niet als men de totaalbedragen voor elk buitenlandkantoor met mekaar vergelijkt.

Het is tamelijk ingewikkeld. Twee derde van het budget gaat naar macroproducten. Daarmee wordt bedoeld dat men ongeveer weet hoeveel overnachtingen er per regio zijn. Op die manier kan men zien dat het een belangrijke markt betreft. Dit wordt ook vertaald in extra budgettaire middelen om er over te waken dat dit zo kan blijven. Een derde is gekoppeld aan de cofinanciering en aan de sterkte van die cofinanciering. Het is dus een objectief maar ingewikkeld systeem van verdeling.

Het probleem is dat de individuele vertegenwoordiger in het buitenland daar op het einde geen zicht op heeft. Bij een vergelijking tussen het budget voor Nederland en het budget voor Spanje zal er een enorm verschil bestaan. In het budget voor Nederland zit er echter enorm veel cofinanciering vanwege gemeenten, die de promotie ten aanzien van Nederland willen ondersteunen omdat ze weten dat Nederlanders naar hun gemeenten komen.

De problematiek van de buitenlandkantoren van Toerisme Vlaanderen en de hele promotiestrategie is wel een hoorzitting waard. Dit is de laatste commissievergadering voor het reces. We zijn volop

bezig dit te plannen met de secretaris. Als de commissie akkoord gaat, zal ik vragen om de datum te weten vooraleer de volgende plenaire vergadering in Brussel zal plaatsvinden. Voorafgaandelijk aan die vergadering zou er in de commissie een hoorzitting met alle vertegenwoordigers gezamenlijk moeten worden georganiseerd. Als u dat goedvindt, vraag ik straks aan de secretaris om dit voor te bereiden.

De voorzitter : de heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts : Mijnheer de minister, ik wil u niet alleen danken voor uw antwoord, maar ook omdat u de deur hebt opengezet voor de verdere evolutie in het dossier. Het is na deze besprekingen toch wel duidelijk dat er nog wel werk aan de winkel is. De hoorzittingen zijn daarvan een bewijs.

In verband met het contractuele aspect zegt u dat alles voorlopig blijft zoals het is. Bij Toerisme Vlaanderen zelf zegt men bezig te zijn met het uitwerken van een voorstel om hen te integreren in de categorie van het personeelsstatuut van de mensen die in Vlaanderen zelf werken. Dit staat een beetje in contrast met uw melding dat voorlopig alles contractueel blijft.

Het siert onze vertegenwoordigers dat ze allen vechten voor hun budget. Ze proberen het maximum te halen uit het in hun ogen beperktere budget. Met de middelen die ze ter hunner beschikking hebben, proberen ze absoluut het maximum aan resultaat te behalen. Dat is toch een belangrijke vaststelling.

Voor het overige betreft het inderdaad een ingewikkelde materie. We moeten proberen klaarheid te scheppen in zoverre dit mogelijk is. Vooral de cofinancieringen behoeven dit. Ik kan best begrijpen dat men niet echt een zicht heeft op onze verschillende buitenlandse posten als men de totalen ziet. Daarom moeten we proberen dit een beetje concreter voor te stellen. Ik denk dat het de goedmoedigheid bevordert als men daar een beetje zicht op heeft.

De voorzitter : De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint : Mijnheer de minister, ik wil u op mijn beurt danken voor uw antwoord. Ik leid uit het antwoord af dat er toch iets is geregeld wat uw bevoegdheid inzake Toerisme Vlaanderen betreft. Zoals de heer Gysbrechts evenwel zegt, blijft het uiteindelijk een contractueel statuut.

Hostekint

Als men de vergelijking maakt met het personeelsstatuut binnen Toerisme Vlaanderen van de mensen die hier in Brussel werken, blijft er nog altijd een verschil bestaan.

Alhoewel dit natuurlijk afhangt van uw collega's binnen de Vlaamse regering, die elk hun bevoegdheid hebben over andere buitendiensten, pleit ik nogmaals voor een eenvormig statuut voor alle buitenlandse vertegenwoordigers van Vlaanderen in de wereld. Soms gebeurt het immers dat die vertegenwoordigers totaal apart werken. Op andere plaatsen werken ze samen zoals bijvoorbeeld in het Vlaams Huis in Parijs. Alle buitenlandse vertegenwoordigers zijn daar aanwezig en er wordt zeer goed samengewerkt. Ik vind het logisch dat mensen samenwerken wanneer ze een zelfde doel nastreven namelijk de economische belangenbehartiging van Vlaanderen in het buitenland. Indien ze een gelijkwaardig statuut zouden hebben, zou dit alleen maar de efficiëntie van hun optreden ten goede komen. Dat is uiteraard toekomst.

Minister Renaat Landuyt : Naar aanleiding van deze vraag zal ik nogmaals aandringen bij de andere bevoegde ministers. De coördinatie van deze vertegenwoordigers is belangrijk gezien ze moeten samenwerken. Idealiter zou er een gelijkaardig statuut moeten worden uitgewerkt. Daarom zou het goed zijn indien een andere minister hieromtrent werd geïnterpelleerd of bevraged.

De voorzitter : Dat was eigenlijk de vraag die vroeger al werd gesteld. Wij gaan er dus van uit dat deze vragen zijn behandeld. Ik zal via het secretariaat het nodige laten doen zodat we bij de volgende regeling van de werkzaamheden na het reces weten wanneer de hoorzitting en die gezamenlijke vergadering met alle afgevaardigden van Toerisme Vlaanderen kunnen plaatsvinden.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het Kustactieplan 2000-2004

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Verfaillie tot de heer Landuyt, Vlaams

minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het Kustactieplan 2000-2004.

De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, er bestaat op het terrein nogal wat twijfel over sommige decretale voorwaarden, waaraan dan een actie of een ingediend bericht voor het Kustactieplan dient te voldoen.

In het Belgisch Staatsblad van 20 februari 2001 verscheen het besluit van de Vlaamse regering houdende de vaststelling van de nadere regels betreffende de subsidieverleningen voor projecten in het kader van het Kustactieplan 2000-2004. De betalingsvoorwaarden en de uitvoeringsmodaliteiten van de subsidies worden hierin bepaald. Ook de projecten waarmee de minister de kust als één geheel wil promoten worden toegelicht.

Het Kustactieplan is bedoeld om de kust nieuwe impulsen te geven. De kust vormt immers de belangrijkste toeristische regio in Vlaanderen. Gisteren werd nog vermeld in Knack dat dit een heel belangrijke toeristische trekpleister is. Vandaag zijn er mooie nieuwe borden die aanspreken. Bijna de helft van de toeristische omzet in Vlaanderen wordt aan zee gerealiseerd.

Het algemeen toeristisch aanbod is aan vernieuwing toe. Om de vernieuwing mogelijk te maken, heeft de Vlaamse regering de nodige budgetten vrijgemaakt voor projecten die over heel de kust een positieve weerslag hebben. De minister wil met dit actieplan ontegensprekelijk de kwaliteit van het kustproduct en het imago van de kust als vakantiebestemming aanzienlijk verbeteren. Dit kunnen we alleen maar toejuichen. Bovenaan de lijst staan onder meer de pier van Blankenberge, het oude vismijnkwartier van Zeebrugge, de jachthaven van Nieuwpoort en een nieuwe kustfietsroute.

Mijnheer de minister, kunt u zeggen hoeveel en welke concrete projecten voor het Kustactieplan 2000-2004 reeds werden goedgekeurd? Hoeveel subsidie werd er per project toegekend? Werd het voorziene subsidiebudget de afgelopen twee jaar telkenmale opgebruikt? Zo neen, wat gebeurt er met het overschot? Welke projecten zijn dit jaar reeds ingediend? Wat is de stand van zaken omtrent deze dossiers en wat houden ze precies in?

Ik wilde nog een opmerking maken in de marge van mijn vraag. In Mariakerke bestaat een plan om een soort megacomplex te bouwen. Hierin zullen

Verfaillie

onder andere een basketbalzaal, een overdekt winkelcentrum en appartementen worden ondergebracht. Men zou dit inschrijven in doelstelling-2 programma. Via het managementcomité zou men daarvoor een subsidie kunnen krijgen. Men zou dus proberen om zo bijkomende subsidies te verwerven via het Kustactieplan.

Ik hoor u echter graag zeggen dat basketbal geen toerisme is.

Het stadsbestuur van Oostende zou de bedoeling hebben die zaal voor 95 tot 100 percent voor de basketsport voor te behouden. Naar verluidt zou de administratie – die ik daartoe gecontacteerd heb – geen bezwaar maken tegen het aanspreken van het Kustactieplan omdat basket een ruimere uitstraling zou hebben. Basket zou volgens de administratie niet alleen een uitstraling hebben op Oostende, maar op de hele kust. Misschien kunt u ons uw mening hieromtrent kenbaar maken na uw antwoorden op mijn eerder gestelde vragen met betrekking tot het Kustactieplan.

De voorzitter : De heer Sols heeft het woord.

De heer Guy Sols : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het Kustactieplan 2000-2004 is als thema of onderwerp interessant genoeg voor een heel debat. Toch ben ik van oordeel dat de vraag van de heer Verfaillie zich meer leent tot een schriftelijke vraag. Hij vraagt immers het overzicht van de concrete projecten die in het kader van het Kustactieplan werden goedgekeurd, hoeveel subsidie per project werd toegekend, welke projecten dit jaar reeds ingediend zijn, enzovoort. Dat hij een vraag om uitleg zou indienen na het interpreteren van de concrete antwoorden op die aldus ingediende schriftelijke vraag zou ik nog kunnen begrijpen. Nu zijn we mijns inziens verkeerdt bezig. Als men dit toestaat, zet men de deur wagenwijd open.

De voorzitter : Mijnheer Sols, ik neem akte van deze opmerking. Ik zal daarom eerst aan de minister vragen of hij de concrete antwoorden op deze vragen op papier heeft en of hij ons daarvan een kopie kan bezorgen.

Minister Renaat Landuyt : Ik heb die antwoorden hier inderdaad voor mij liggen en zal deze ten behoeve van het verslag aan de secretaris, alsook aan de commissieleden, bezorgen.

De voorzitter : Mevrouw Declercq heeft het woord.

Mevrouw Veerle Declercq : Eigenlijk is de kust in de afgelopen drie jaar in onze commissie nog maar heel weinig aan bod gekomen. De continuïteit is mijns inziens zo goed als onbestaande. Ik pleit er dan ook voor om eens een interpellatie, een debat, een gedachtewisseling of zelfs een hoorzitting op de agenda te plaatsen naar aanleiding waarvan de toekomst van de kust eens grondig onder de loep kan worden genomen.

De heer Jan Verfaillie : Het zou inderdaad interessant zijn daar eens een hoorzitting aan te wijden.

De voorzitter : Er zijn nu al tal van hoorzittingen gepland.

De heer Jan Verfaillie : Is het niet de taak van de commissievoorzitter om te oordelen of een vraag schriftelijk of als vraag om uitleg gesteld moet worden ?

De voorzitter : De leden kunnen voorstellen om een hoorzitting te houden en het is de commissie die daarover beslist. Ik ben eigenlijk een lijdend voorwerp.

De heer Jan Verfaillie : Hoe zit het dan met de beslissing over de ontvankelijkheid van een vraag ?

De voorzitter : Ik geef enkel advies. Als een onderwerp reeds eerder aan bod is gekomen, dan zal ik daar op wijzen. Misschien zou ik inderdaad wat strenger moeten worden.

De heer Guy Sols : Ik wil nogmaals herhalen dat ik voorstander ben van een grondig debat in deze commissie over het Kustactieplan of over onze kust in het algemeen.

Hier wordt naar concrete cijfers gevraagd. Dat past beter in een schriftelijke vraag. Als men dan op basis van de ontvangen antwoorden een kritische vraag om uitleg wil stellen, heb ik daar geen enkel probleem mee.

Dit neemt niet weg dat ik geïnteresseerd zal luisteren naar het antwoord van de minister.

De heer Jan Verfaillie : Dan rest er mij waarschijnlijk niets anders dan mij te verontschuldigen.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Voor de algemene achtergrondinformatie verwijs ik terloops naar een met mooie foto's geïllustreerd artikel dat deze week in Knack is verschenen.

In het kader van het Kustactieplan 2000-2004 werden tot op heden, op basis van het besluit van de Vlaamse regering van 8 december 2000, door middel van 3 ministeriële besluiten subsidies toegekend aan in totaal 15 projecten. Het ministerieel besluit over de vaststelling van de betalingsvoorwaarden en de uitvoeringsmodaliteiten van de subsidies 2000 in het kader van het kustactieplan 2000-2004 van 1 februari 2001 kende voor een bedrag van 2.563.219 euro subsidies toe aan 5 projecten. De middelen werden volledig aangewend.

Het ministerieel besluit houdende vaststelling van de projecten, de projectsubsidies, de betalingsvoorwaarden en de uitvoeringsbepalingen voor het begrotingsjaar 2001 in het kader van het kustactieplan 2000-2004 van 14 november 2001 kende voor een bedrag van 2.602.882 euro subsidies toe aan 8 projecten. De middelen werden volledig aangewend.

Het ministerieel besluit houdende vaststelling van een eerste reeks projecten, projectsubsidies, betalingsvoorwaarden en uitvoeringsbepalingen voor het begrotingsjaar 2002 in het kader van het Kustactieplan 2000-2004 van 7 juni 2002 kende voor een bedrag van 393.518 euro subsidies toe aan 2 projecten.

De subsidieaanvragen voor 2002 konden tot 30 juni worden ingediend. Er werden nog een tiental projecten ingediend die later dit jaar zullen beoordeeld worden. Zij zullen een subsidie krijgen van in totaal 2.248.482 euro. Ook voor dit jaar is het zeker dat de middelen volledig zullen worden aangewend.

Ik wil er even op wijzen dat het dossier over de pier in Blankenberge onder het eerste Kustactieplan viel. Dat plan bestond, zoals u wellicht weet, uit losse, goedgekeurde projecten, met als twee belangrijkste de pier van Blankenberge en de jachthaven van Nieuwpoort. Het dossier van de jachthaven van Nieuwpoort is uiteindelijk volledig geblokkeerd geraakt. Ik heb nochtans al het mogelijke gedaan om het geld tijdig, en zoals neergeschreven in de besluiten, te kunnen aanwenden. Dat leek echter niet meer mogelijk. Het gaf ons wel de kans om het uit de hand gelopen dossier van de pier van Blankenberge, waar de kosten ondertussen tot tweemaal de oorspronkelijke raming opgelopen waren, te deblokken en op te lossen. Zo zijn we

erin geslaagd de kosten voor de inwoners van Blankenberge zelf zo laag mogelijk te houden. Als dat niet was gelukt, dan zouden de kosten voor de inwoners onbetaalbaar zijn geweest.

We mogen trouwens niet uit het oog verliezen dat de pier van Blankenberge een uitstraling vertegenwoordigt voor heel Vlaanderen, ja zelfs voor Europa. Aan de Noordzee zijn nog welgeteld drie van dergelijke pieren : één in Scheveningen, één in Brighton en één in Blankenberge. Het leek ons dus verantwoord om die dure investering – nieuwe fundamente in zee, met behoud van het bovenstuk – te doen. Voor de pier heb ik trouwens ook in een bijzondere coördinator voorzien.

Voor Nieuwpoort werd ondertussen een nieuw project opgestart waarbij een beroep wordt gedaan op een projectmanager. Dit zal in de toekomst steeds het geval zijn. Telkens wanneer een groot project wordt toegekend via het Kustactieplan, zal daar een coördinator aan gekoppeld worden. Dit is nieuw voor Vlaanderen, maar wordt in Nederland reeds lang toegepast.

In het document dat u werd overgemaakt, ziet u welke concrete projecten reeds gesubsidieerd werden en voor welk bedrag. In 2000 ging het om de volgende projecten : de eerste fase van de projectcoördinatie voor de oude vissershaven van Zeebrugge, de vernieuwde kustpromotiestrategie, de bevordering van het MICE-toerisme, de eerste fase van de aanleg van de kustfietsroute en de optimalisering van het kustweerbericht.

Wat de subsidies op de begroting van 2001 betreft, ziet u op het document de projecten die in aanmerking werden genomen. U zult bijvoorbeeld merken dat ook het kunstgebeuren aan de kust in de subsidiëring verwerkt werd via het project 2003 Beaufort. Een definitief akkoord is er echter nog niet, want nog niet alle voorwaarden zijn vervuld. Daar wordt momenteel werk van gemaakt in overleg met de VZW die voor het project 2003 Beaufort instaat, en in samenspraak met de minister van Cultuur die een zelfde bedrag zou toekennen. Ik hoop dat we dit dossier snel kunnen afronden. Dit lijkt me inhoudelijk een goed product te zijn dat kan bijdragen aan de opwaardering van de kust. Ik moet wel toegeven dat de manier waarop het uitgevoerd wordt, mij af en toe wat ongerust maakt.

Voor de begroting 2002 verwijs ik met name naar twee reeds goedgekeurde projecten, namelijk de verkeersborden en de kustwebsite.

Landuyt

Door onze relatief kleine ondersteuning zullen de verkeersborden er sneller komen. Bovendien zal op alle borden het kustlogo worden aangebracht, wat de eenheid moet illustreren. Men is er dus in geslaagd voor de hele regio tot één logo te komen, iets waarin Vlaanderen zelf nog niet geslaagd is. Het logo bestaat uit de Nederlandse woorden 'de kust', en dus niet Vlaamse of Belgische kust. Op een zijlijn kan men dan promotionele of marketingzaken plaatsen. Ik beschouw dit als een stap vooruit in het voor sommigen belangrijke aspect van de 'Vlaamsche' strijd.

Een tweede project dat in het kader van het begrotingsjaar 2002 goedgekeurd werd, heeft betrekking op de kustwebsite. Daar wordt eindelijk door de overheid orde op zaken gesteld met de bedoeling over een goede website te beschikken die handelt over alles wat met de kust te maken heeft en die in interessante links voorziet. Het gaat hier over een tamelijk groot project dat een ernstige en grondige uitvoering vergt en dat in samenspraak met Toerisme Vlaanderen moet worden uitgevoerd.

Aan mevrouw Declercq wil ik nog zeggen dat we tweemaandelijks overleg hebben met de kustburgemeesters of, indien burgemeesters verhinderd zijn, met de schepenen van toerisme. Op die vergadering worden alle dossiers overlopen, waarbij we er voortdurend over waken dat de eenheid bewaard wordt. Op een hoopje zand na, zijn we daar in geslaagd.

De voorzitter : Mijnheer de minister, is dat een officieel of een informeel overlegorgaan ?

Minister Renaat Landuyt : Het is een politiek informele bijeenkomst. We houden die omdat we politieke misverstanden willen vermijden en de eenheid willen bewaren, want anders wordt het toeristische beleid al te makkelijk uitgestippeld door de ambtenaren. Er moeten duidelijke politieke keuzes worden gemaakt. De democratische verkozenen moeten achter die keuzes staan en instructies geven aan de ambtenaren.

De voorzitter : De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie : Mijnheer de minister, misschien had ik beter een schriftelijke vraag kunnen stellen, maar de projecten konden worden ingediend tot 30 juni. In het bestaande archaïsche parlementaire systeem worden de werkzaamheden geschorst tussen 15 juli en 15 september en dus zou ik

nooit op tijd mijn antwoord hebben gekregen. (*Opmerkingen van minister Renaat Landuyt*)

Ja, het klopt dat de pers altijd snel bericht over wat aan de kust gebeurt.

U hebt me nog geen antwoord gegeven op mijn bijkomende vraag over Oostende.

Minister Renaat Landuyt : Van 10 projecten moet nog worden beoordeeld of ze in aanmerking komen voor de subsidieaanvraag van 2002. Het door u genoemde project te Oostende zit er niet bij. Er werd met andere woorden geen aanvraag ingediend.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *De heer Roland Van Goethem treedt als voorzitter op.*

Vraag om uitleg van de heer André-Emiel Bogaert tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over een mogelijk conflict tussen de stelsels van deeltijdse arbeid en tijdskrediet

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Bogaert tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over een mogelijk conflict tussen de stelsels van deeltijdse arbeid en tijdskrediet.

De heer Bogaert heeft het woord.

De heer André-Emiel Bogaert : Mijnheer de voorzitter, de problematiek van de premies voor het tijdskrediet in de privé-sector heeft de jongste tijd heel wat stof doen opwaaien. Bij akte van 27 december 2001 maakte de Waalse regering een beroep aanhangig bij het Overlegcomité tegen het besluit van de Vlaamse regering van 14 december 2001. De hele procedure leidde uiteindelijk tot een akkoord van de uitgebreide Interministeriële Conferentie over werkgelegenheid van 21 februari 2002.

Door het gesloten akkoord tussen de federale en de gewestelijke overheden, diende er binnen de Vlaamse regering een nieuw besluit te worden genomen. Tijdens de zitting van de Vlaamse regering van 1 maart 2002 werd dan op voorstel van Vlaams

Bogaert

minister Landuyt een besluit over het tijdskrediet goedgekeurd.

Blijkbaar doen er zich toch een aantal moeilijkheden voor bij werknemers, die aanvankelijk voor het systeem van deeltijdse arbeid hadden gekozen en zich nu niet kunnen inschakelen in het nieuwe stelsel van het tijdskrediet.

Ik geef u een schoolvoorbeeld. Een 50-plusser vroeg en verkreeg in augustus 2001 een loopbaanvermindering van vier vijfden. Het stelsel ging op 1 oktober 2001 in en werd verlengd vanaf 1 maart 2002. Omdat op het ogenblik van de aanvraag de situatie in verband met loopbaanvermindering, loopbaanonderbreking en/of tijdskrediet nog onduidelijk of onbestaand was, bleef de werknemer, en vele anderen met hem, ressorteren onder het vroegere stelsel van deeltijdse arbeid. Naderhand ging de wetgever over tot het scheppen van het nodige wettelijke kader om het stelsel van het tijdskrediet te officialiseren. Dat was een uitvloeisel van het akkoord van de interministeriële conferentie. Nu blijkt echter dat de betrokken werknemers, omdat ze onder het stelsel van de deeltijdse arbeid vielen, niet kunnen overstappen op het stelsel van tijdskrediet. Bijgevolg moeten ze om de zes maanden een nieuwe aanvraag indienen en hebben ze geen recht op enige vergoeding. Collega's die hun aanvraag indienden na 1 januari 2002, hebben echter wel recht op een vergoeding en hun aanvraag is zonder verlenging geldig tot aan hun brugpensioen.

Mijnheer de minister, hebt u weet van de geschetste sociale problematiek? Waarom heeft de wetgever bij het instellen van het tijdskredietstelsel geen overgangsmaatregelen geregeld voor werknemers die zich op dat ogenblik reeds in een systeem van deeltijdse arbeid bevonden? Bent u alsnog bereid om terzake de nodige initiatieven te nemen om deze asociale situatie te regulariseren?

De voorzitter : De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik sluit me aan bij de vraag van de heer Bogaert, want in de praktijk rijst er inderdaad een probleem met het tijdskrediet. Diverse instanties signaleren dat mensen in afwachting van de uitvoering van het tijdskrediet verplicht waren om op vrijwillige basis deeltijds te gaan werken. Dat kwam dus neer op de wijziging van een arbeids-overeenkomst waardoor ze op het ogenblik dat het wettelijke systeem in voege trad, niet langer juridisch gerechtigd waren om in het systeem te stap-

pen. Ze moesten immers volgens het systeem van voltijdse arbeid werken op het ogenblik van de aanvraag. Ik weet dat de controle heel moeilijk is. Er kan moeilijk met terugwerkende kracht worden geregulariseerd, want dat zou een aantal misbruiken in de hand kunnen werken. In de praktijk is er toch een probleem, want een aantal mensen is in een preciaire situatie terecht gekomen door het lang uitblijven van de wettelijke regeling : ze hebben geen recht meer op de wettelijke premie.

De voorzitter : Mevrouw Declercq heeft het woord.

Mevrouw Veerle Declercq : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in de commissie voor Welzijn werd een resolutie terzake goedgekeurd voor de socialprofitsector. Misschien is het de moeite waard om te onderzoeken of die kan worden overgenomen voor werknemers die een gelijkaardige opdracht uitvoeren in een bedrijf. Eventueel kan worden voorzien in aanpassingen of overgangsbepalingen. (*Opmerkingen van minister Renaat Landuyt*)

Het klopt dat de problemen in de socialprofitsector voor een groot deel zijn opgelost. We vragen nu om ook de problemen in de andere sectoren op te lossen.

Minister Renaat Landuyt : Mevrouw Declercq, dan moeten we dringend een alliantie vormen, want ik wil niets liever.

De regeling van het tijdskrediet is een onderdeel van CAO 77 en van de aanvulling 77bis. Het akkoord over het tijdskrediet werd dus volledig autonoom door de sociale partners afgesloten. Dat wordt soms vergeten. Het akkoord werd vertaald in de federale wet van 10 augustus 2001 met de titel 'verzoening van werkgelegenheid en kwaliteit van het leven'. In die federale regelgeving werd in een aantal overgangsmaatregelen voorzien, maar nu blijkt dat toch een aantal problemen zijn ontstaan. We krijgen dagelijks brieven over problemen zoals de heren Bogaert en Laurys hebben geschetst. We dringen er bij de federale collega's op aan om bepaalde punten uit de wet aan te passen en duidelijke overgangsmaatregelen in te lassen. De anomalieën moeten worden gegroepeerd en daarna moet een regeling worden uitgewerkt.

U mag niet vergeten dat deze problematiek geregeld is door de federale wetgever. Ze slaat dus niet op de versterkte tijdskredieten van de Vlaamse overheid. Mevrouw Declercq verwees naar de social-profitsector en daarvoor is er wel een Vlaamse

Landuyt

regelgeving. Met het opleidingskrediet, het zorgkrediet en het krediet ter aanmoediging van arbeidsduurvermindering zijn er minder problemen. Ik herhaal nogmaals dat de gesignaleerde problemen te maken hebben met het federale tijdskrediet. Uiteraard dringen wij aan op gelijkheid en op een correcte uitvoering. Het klopt dat er problemen zijn, maar omwille van één slechte regeling moet het sociaal overleg natuurlijk niet overboord worden gegooid.

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer André-Emiel Bogaert : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik vind het goed dat de minister toegeeft dat er sociale problemen zijn. De fouten of vergeten zaken situeren zich op federaal niveau.

Op 1 maart 2002 kwam er een besluit van de Vlaamse regering over het Vlaams tijdskrediet. Er bestaan allerhande deeltijdse werktijdregelingen. Voor Jan en Mie Modaal is het onderscheid toch moeilijk te maken. Ze merken dat collega's wel van bepaalde voordelen kunnen genieten, maar zij niet. Ze hebben niet direct een wettelijk referentiekader om de verschillen te verklaren.

Ik vraag de Vlaamse regering daarom nogmaals en met aandrang om toch op te treden, desnoods via een interministeriële conferentie. Om de anomalieën uit de wereld te helpen en de wet bij te schaven, moeten de problemen zo snel mogelijk worden aangekaart. U zegt dat de Vlaamse regering daarmee al bezig is. Dat is goed nieuws.

Minister Renaat Landuyt : Het Vlaamse tijdskrediet is gebaseerd op het federale systeem. De gesignaleerde knelpunten hebben alles te maken met de federale wetgeving.

In feite zijn we al een stap verder. Mijn federale collega Onkelinx heeft op mijn aandringen de zaak voorgelegd aan de sociale partners die zijn vertegenwoordigd in de nationale arbeidsraad. Er wordt gevraagd om te onderzoeken hoe de CAO kan worden bijgestuurd. Er zal dus een CAO 77ter komen. De gesprekken zijn bezig en ik raad dan ook iedereen, die een band heeft met een sociale partner, aan om er op het juiste niveau op aan te dringen om in het belang van de mensen orde op zaken te stellen.

De voorzitter : De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, u hebt natuurlijk gelijk dat het over een federale aangelegenheid gaat. Ik heb daarom ook aan mevrouw D'hondt gevraagd om een vraag te stellen in het federaal parlement. Ik wil er nog op wijzen dat de invloed die ik nog heb op mijn voormalig werk, het ACV, vrij beperkt is : uit het oog uit het hart. Ik moet trouwens opmerken dat de problemen werden veroorzaakt door de andere vakbond, en wel aan Franstalige zijde. Het huis van de sociale partners heeft vele kamers.

– *De heer André-Emiel Bogaert, voorzitter, treedt opnieuw als voorzitter op.*

Minister Renaat Landuyt : De problemen zijn toch niet bewust gecreëerd ? Ik dacht dat ze op voorhand niet werden ingeschat.

De heer Jan Laurys : De problemen waarover we het nu hebben, beslaan een aspect dat inderdaad over het hoofd werd gezien. In de praktijk werd vastgesteld dat mensen die niet voltijds konden of wilden werken en in afwachting van het tijdskrediet deeltijds zijn beginnen werken, nu met problemen kampen. Ze hadden een nieuwe niet-voltijdse arbeidsovereenkomst afgesloten, waardoor niet langer aan de voorwaarden van het tijdskrediet werd voldaan. Het gevolg is een vorm van discriminatie. Het probleem was niet op voorhand gekend, hoe het kan worden opgelost, is een andere zaak.

Minister Renaat Landuyt : Dat is slechts een van de knelpunten.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de invulling van de vrijgekomen middelen tengevolge van de beslissing van 21 februari 2002 inzake de aanmoedigingspremies voor tijdskrediet

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Dillen tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de invulling van de vrijgekomen middelen tengevolge van de beslissing van 21 februari 2002 inzake de aanmoedigingspremies voor tijdskrediet.

Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, we herinneren ons allemaal de discussie van februari 2002 over het tijdskrediet dat vanaf 1 januari 2002 het stelsel van de loopbaanonderbreking heeft vervangen. Ten gevolge van hets protest in Wallonië tegen aan aantal beslissingen die Vlaanderen, terecht en in overleg met vakbonden en werkgevers, heeft genomen, is het dossier naar de federale regering verhuisd en daar hadden velen voor gewaarschuwd. De Fransen hebben in feite verhinderd dat Vlaanderen een eigen dynamisch en positief initiatief kon nemen ten voordele van de werknemers. Door de beslissing om de premies met federaal geld te betalen en om de wet toepasbaar te maken voor alle werknemers, is op uw begroting een bedrag vrijgekomen : ongeveer 7,5 miljoen euro. Dat gaf onmiddellijk aanleiding tot ernstige discussies tussen de sociale partners. Er werd beslist om de invulling van de vrijgekomen middelen uit te stellen tot juni.

De discussie over de aanwending van deze middelen belooft spannend te worden. Het ACV eiste ze op om het zorg- en opleidingskrediet te versterken. De werkgeversorganisatie, het VEV, repliceerde echter dat een deel van het geld naar economische maatregelen moest gaan. De organisatie eiste een open debat over de besteding van de vrijgekomen middelen omdat in het Werkgelegenheidsakkoord eerder een evenwicht was bereikt tussen de economische en sociale maatregelen en dat zou worden verstoord.

Vandaag blijkt het niet meer zo vanzelfsprekend dat de middelen die door de beslissing van februari zijn vrijgekomen, opnieuw zullen worden besteed. Tijdens een persconferentie over de werkloosheidscijfers zou u volgens de pers hebben gezegd dat er bij de evaluatie van het Vlaamse Werkgelegenheidsakkoord 2001-2002 in juni geen geld meer te verdelen viel. U zou hebben ontkend dat er in juni een beslissing wordt genomen over de besteding van 7,5 miljoen euro en hebben gezegd dat u alleen een evaluatie zou maken van de aanmoedigingspremies.

Op 25 en 26 februari verschenen nochtans een aantal persartikelen waaruit wel blijkt dat er afspraken waren om in juni bij de evaluatie van het Vlaamse Werkgelegenheidsakkoord 2001-2002 een beslissing te nemen over de besteding van de vrijgekomen middelen. U hebt dat verklaard op een persconferentie van 25 februari 2002, na de informele vergadering van het Vesoc.

De maand juni is al voorbij en het is niet zo duidelijk wat er zal gebeuren of is gebeurd met de vrijge-

komen middelen. Het is zelfs niet meer zo duidelijk of er nog wel sprake is van extra vrijgekomen middelen tengevolge van het feit dat de federale regering een deel van de voorziene aanmoedigingspremies heeft overgenomen. Dat zou evenwel onlogisch zijn omdat nu met federaal geld wordt betaald wat aanvankelijk met Vlaams geld zou worden betaald. Daarover waren reeds beslissingen genomen.

Is er nog overlegd met de sociale partners over dit probleem, en dan vooral over de bestemming van de vrijgekomen middelen ? Welk standpunt verdedigt u in dat verband ? Is er reeds een voorlopige of zelfs definitieve beslissing over de besteding van de middelen genomen ? Zo ja, welke criteria worden gehanteerd om erover te waken dat het evenwicht tussen economische en sociale maatregelen in het Vlaams Werkgelegenheidsakkoord 2001-2002 wordt bewaard ?

De voorzitter : Mevrouw Declercq heeft het woord.

Mevrouw Veerle Declercq : Ik vraag om duidelijkheid over deze zaak. In dat verband wil ik ook herinneren aan de vraag van mevrouw De Martelaer om deze middelen te gebruiken om arbeid en gezin beter op elkaar af te stemmen. Zo zou u de premies kunnen optrekken van alleenstaande ouders of van 50-plussers die een tijdskrediet opnemen. In elk geval is het vandaag niet duidelijk wat er met die middelen zal gebeuren.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, deze vraag verwondert me, want het antwoord ligt besloten in het decreet houdende de aanpassing van de uitgavenbegroting 2002. Dat decreet is besproken en goedgekeurd in de plenaire vergadering. Mevrouw Declercq en haar collega's hebben dat decreet goedgekeurd. Ik zal even voorlezen wat ze hebben goedgekeurd. (*Opmerkingen van mevrouw Veerle Declercq*)

Mevrouw Marijke Dillen : Zelfs als we tussen de lijnen zoeken, vinden we het antwoord niet.

Minister Renaat Landuyt : Wat u 'tussen de lijnen' noemt, wordt geregeld in het sociaal overleg met de Vesoc-partners.

Ten laste van de uitgavenbegroting 2002 was in het begin in een totaal budget van 31.550.000 euro voorzien voor de betaling van de aanmoedigingspremies toegekend in het kader van het oude en

Landuyt

nieuwe stelsel voor de openbare sector en voor het stelsel van de privé-sector. Aanvankelijk was een bedrag van 21.071.000 euro of 850 miljoen frank opzij gelegd voor de implementatie vanaf 2003 van het nieuwe stelsel van aanmoedigingspremies. Dat bedrag is niet tijdens het Vesoc-overleg afgesproken, maar iedereen ging ervan uit dat dit zou volstaan. In juni heeft men bij een evaluatie vastgesteld dat er geen problemen zijn. De betalingen zijn gebeurd, hoewel men soms vreesde dat er op dat vlak problemen zouden opduiken.

Ten gevolge van de overname van de aanmoedigingspremies voor de loopbaanverminderingen en de landingsbanen door de federale overheid is in het recent goedgekeurde decreet houdende de aanpassing van de uitgavenbegroting 2002 het budget verminderd van 31.550.000 euro tot 23.122.000 euro. De vrijgekomen middelen ten belope van 8.428.000 euro zijn teruggevloeid naar de algemene Vlaamse begroting. Een deel ervan is aangewend voor een investering in het Herplaatsingsfonds ten einde de integratie van de ex-Sabenawerknemers in de arbeidsmarkt te bevorderen. Dat is in de bespreking aan bod gekomen.

De heer Jacques Laverge : Waar is de reservepot ? Daarover is geen duidelijkheid.

Minister Renaat Landuyt : Dat is een erg specifieke, technische vraag waarop ik niet onmiddellijk kan antwoorden. In elk geval heb ik geen middelen afgestaan.

De heer Jacques Laverge : Is er al een bestemming gegeven aan de vrijgekomen middelen, of moet dat nog gebeuren ?

Minister Renaat Landuyt : Er is nog geen concrete beslissing genomen. Ik vrees dat de Vesoc-evaluatie niet heeft geleid tot formele besluiten. Meer kan ik niet zeggen. Die middelen zitten in mijn algemene begroting.

Mevrouw Marijke Dillen : Mijnheer de minister, dit antwoord bevredigt me niet. U verwondert er zich over dat ik deze vraag stel. Dat is onterecht. Ik heb de moeite genomen om de verslagen van de commissiebijeenkomsten grondig na te lezen. In 10 lijnen wordt deze zaak behandeld. Er wordt geen duidelijkheid gecreëerd. Ook in de plenaire vergadering is geen opheldering verschaft. Ik heb kunnen vaststellen dat een deel van de vrijgekomen middelen is aangewend voor een investering in het Herplaatsingsfonds om de integratie van de ex-Sabena-

werknemers in de arbeidsmarkt te bevorderen. Maar in februari is toch afgesproken dat in juni met de sociale partners een evaluatie zou worden gemaakt over de invulling van de vrijgekomen middelen ? Want u zult zich toch allemaal nog wel de polemiek herinneren die onmiddellijk na de federale beslissing is ontstaan tussen enerzijds het ACV en anderzijds het VEV. Ik heb dit trouwens daarnet kort samengevat.

Mijnheer de minister, ik kan alleen maar vaststellen dat het overleg nog niet heeft plaatsgehad en dat een deel van de vrijgekomen middelen naar elders zijn gevloeid met name naar het Herplaatsingsfonds. Een deel van het budget heeft in elk geval nog geen bestemming. Aangezien er nog geen overleg heeft plaatsgevonden met de sociale partners, vermoed ik dat u nog niet concreet kunt medelen wat er met het reservebudget zal gebeuren. Aanvankelijk was het nochtans bedoeld voor de aanmoedigingspremies. Misschien kunt u ons dat nog schriftelijk medelen.

Minister Renaat Landuyt : Zoals de begroting nu voorligt, kunnen we ervan uitgaan dat alles terugvloeit naar de algemene Vlaamse begroting.

Mevrouw Marijke Dillen : Maar dat was niet de bedoeling.

Minister Renaat Landuyt : Toch is dit het correcte antwoord. Er zou eventueel geprotesteerd kunnen worden omdat dit geld effectief weggenomen is van die post. Maar wat mij betreft sluit dit niets uit inzake de evaluatie met de Vesoc-partners. Of het geld kan terugkomen, hangt af van de discussies in het Vesoc.

Bij de begrotingsherschikking is het geld weggevloeid naar de Vlaamse begroting en is er een deel teruggekeerd naar het Herplaatsingsfonds en dus naar het Werkgelegenheidsbeleid. Het overige is dus afgenomen.

De heer Jacques Laverge : Ik had gedacht dat dit geld in de algemene middelen van uw begroting werd opgenomen zonder voorlopige bestemming.

Minister Renaat Landuyt : Ja en neen. Er zijn herschikkingen gebeurd, maar die hebben geen politieke betekenis. Mijn begroting is uiteraard gemakkelijker geworden door die verschuiving. Het enige concrete is dat het Herplaatsingsfonds alle engagementen zeker heeft kunnen vrijwaren. Dat heeft ons ruimte gegeven. Voor de rest staat het debat binnen het Vesoc hieromtrent open.

Mevrouw Marijke Dillen : Het zou toch logisch zijn dat de vrijgekomen middelen na het debat met het Vesoc gedeeltelijk opnieuw zouden worden gebruikt voor soortgelijke doelstellingen als die waarvoor ze waren ingeschreven. Mevrouw Declercq heeft een voorbeeld gegeven. Er zijn er talrijke.

Minister Renaat Landuyt : U hebt gelijk. Uw sociale ingesteldheid siert u, maar de sociale partners moeten een akkoord sluiten over een verdeling van de middelen. Dat budget mag geen idee fixe worden. Uitgaande van het oorspronkelijk budget, wisten we dat we die engagementen konden waarmaken. Waar de sociale partners een overeenkomst hebben bereikt, kunnen we het met onze premies waarmaken. Daaruit is een verhaal ontstaan dat dit budget effectief moest worden gebruikt voor sociale maatregelen. Daarvoor is uiteraard een sociaal akkoord nodig, waarover werkgevers en werknemers moeten beslissen. Anders doorkruisen we het sociaal overleg hieromtrent. Voor mij niet gelaten, ik ben pleitbezorger van zoveel mogelijk sociale maatregelen. Maar hier is een concept uitgewerkt tussen sociale partners, die elkaar moeten vinden. Daarom kan de evaluatie binnen het Vesoc een moment zijn om discussies te voeren en opties te nemen. Ik heb niet het recht om het sociaal overleg in deze te negeren en als minister iets door te drukken.

Mevrouw Marijke Dillen : Mijnheer de minister, ik begrijp dat er overleg met de sociale partners moet zijn. Ik heb ook niet gezegd dat u dat moet negeren. De stadia moeten worden doorlopen. In elk geval mag ik besluiten dat er in de loop van de volgende maanden een bepaald overleg zal komen. Ik neem aan dat de vakantieperiode een moeilijk moment is, maar ik hoop dat we in het najaar een antwoord van u krijgen.

Minister Renaat Landuyt : De dynamiek van de sociale partners zelf speelt ook een rol. Tegenwoordig maken ze zich zorgen over de kinderopvang. Voor het overige zien ze dat het met de premies goed loopt en dat de sociaal-economische omstandigheden veranderd zijn. Daardoor is het enthousiasme bij bepaalde sociale partners beperkt. Tengevolge van de evolutie in de sociaal-economische toestand ligt hun prioriteit nu bij het probleem van een tekort aan middelen voor kinderopvang. Daarmee zijn de sociale partners in het Vesoc de jongste tijd bezig geweest.

De heer Jan Laurys : Dit betreft in feite een federale materie.

Mevrouw Marijke Dillen : Ik heb vanmiddag minister Vogels geïnterpelleerd over het advies van de Nationale Arbeidsraad. Zowel werkgevers als werknemers zeggen duidelijk dat het budget voor het sui-generisstatuut dat nu zal worden gecreëerd, volledig ten laste moet komen van de overheid. Dat wil zeggen : volledig ten laste van de Vlaamse overheid, die niet alleen de werkgevers- maar ook de werknemersbijdragen zal moeten betalen.

Minister Renaat Landuyt : We moeten oppassen dat we niet over iets anders bezig zijn. Er bestaan verschillende stelsels in de kinderopvang. Men is nu terecht onrust aan het stoken over het stelsel van de buitenschoolse kinderopvang, dat oorspronkelijk gefinancierd werd door drie kanalen. Federaal is er het FCUD gefinancierd door bijdragen op de wedden. Dit budget is volledig recurrent bezet. We kunnen er niets meer mee doen. Vervolgens is er het budget via Kind en Gezin. Een laatste middel betreft het budget Tewerkstellingsprojecten, waar men gesco's gebruikt om de mensen tewerk te stellen. Ook dit budget stond vorig jaar rond deze tijd volledig onder druk. We hebben het gedeblokkeerd en ruimte gemaakt om nog 100 arbeidsplaatsen te creëren, wat 1.000 kinderopvangplaatsen betekent.

Nu duikt diezelfde discussie opnieuw op. Ik heb gezegd dat ik een politiek akkoord wil tussen Welzijn en Werkgelegenheid op een vijftal punten. Volgens mij kan men geen sector opbouwen met louter nepstatuten. Daar zijn grenzen aan. Dus moet er voor de mensen een perspectief op regularisatie bestaan. Ik denk dit perspectief te kunnen afdwingen. Ik zal nog werkgelegenheidsmiddelen gebruiken indien er voor mensen die lang werken een perspectief bestaat op een vast contract. Ik vind immers dat dit nu een erkende sector moet worden. Ondertussen blijven de sociale partners tot mijn verwondering aandringen op nepstatuten terwijl ik vind dat werknemers recht hebben op echte statuten. Dat is een discussie die ik zowel voer met de sociale partners als met de minister van Welzijn, wiens budget uiteraard daardoor onder druk komt. Dit zijn opties die we volgens mij moeten nemen bij de begrotingsbespreking. Ik wil dus tewerkstellingsmiddelen gebruiken voor nieuwe terreinen en voor de juiste doelgroep. Ik wil dat de Vlaamse regering duidelijke opties neemt. Als we kinderopvang belangrijk vinden, moet dat budgetair worden vertaald.

De voorzitter : De tweede dimensie van de vraagstelling betreft ook het afbouwen van de nepstatuten zonder er andere voor in de plaats te stellen.

Minister Renaat Landuyt : Inzake kinderopvang komt er op mijn vraag een nieuw politiek protocol. De autonome instelling Kind en Gezin stelt eisen maar we stellen daartegenover geen erkenning van die mensen, ook niet op financieel vlak. Ik wil van Kind en Gezin andere criteria in afwachting van volwaardige contracten. We hebben een voorstel met een vijftal punten, dat door mijn administratie wordt uitgewerkt. Dat is politiek en we zullen dit met de minister van Welzijn afspreken. We zullen het protocol van 1998 dus actualiseren met een nieuw protocol, waardoor we in mijn ogen samen nog sterker aan de begrotingsdiscussies kunnen deelnemen.

De voorzitter : Dat is een bredere dimensie van de vraag.

Mevrouw Veerle Declercq : Onze bezorgdheid is dat dit geld niet in de grote pot blijft, maar specifiek zal worden gebruikt.

Minister Renaat Landuyt : Dat brengt me bij mijn uitgangspunt, namelijk dat er nood is aan een goede sociale alliantie.

De heer Jan Laurys : Kunt u het bedrag dat van die middelen van de aanmoedigingspremie naar het Herplaatsingsfonds is gegaan, precies definiëren ? Ik denk dat er 300 miljoen frank terecht is gekomen in het Herplaatsingsfonds. Hoeveel is daar nog bij gekomen van die aanmoedigingspremie ?

Minister Renaat Landuyt : Het is pas met het decreet nu dat het bedrag effectief in het Herplaatsingsfonds terecht is gekomen. Er was immers nog steeds sprake van het oorspronkelijke bedrag. Er was al algemeen geweten dat middels een politieke afspraak dit bedrag zou worden aangevuld. Dat is hier gebeurd. Niet eerder dan dat is dit formeel gebeurd. Nu zijn die middelen in de begroting ook formeel weg. De discussie, daarentegen, is niet weg, en de evaluatie evenmin.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 16.13 uur.*
